

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.5.2003
KOM(2003) 271 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

Mod et globalt partnerskab i informationssamfundet:

**EU's holdninger i forbindelse med
De Forenede Nationers verdenstopmøde om informationssamfundet (WSIS)**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

Mod et globalt partnerskab i informationssamfundet:

**EU's holdninger i forbindelse med
De Forenede Nationers verdenstopmøde om informationssamfundet (WSIS)**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

De Forenede Nationers verdenstopmøde om informationssamfundet (World Summit on the Information Society - WSIS), der skal afholdes i Genève i december 2003 og i Tunesien i november 2005, er den vigtigste isolerede politiske begivenhed på dette område, siden udtrykket "informationssamfundet" blev opfundet af Den Europæiske Union midt i halvfemserne. Formålet med topmødet er at *"nå frem til en fælles forståelse af og vision for informationssamfundet og at udarbejde en strategisk handlingsplan for en samordnet udvikling mod realisering af denne vision"*.¹ Topmødet finder sted på et tidspunkt, hvor der verden over hersker en erkendelse af, at hele samfundet er ved at forandre sig - og vil fortsætte med at forandre sig - som følge af den rivende udvikling inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), der medfører økonomiske, sociale og kulturelle forandringer i en grad, man aldrig før havde troet var mulig.

Disse væsentlige forandringer er allerede blevet drøftet i forskellige andre internationale fora, såsom G8 (Okinawa-charteret) og FN-debatterne. Der er også oprettet en taskforce for digitale muligheder ("Digital Opportunity Task Force") i G8-regi samt en IKT-taskforce under FN. Andre initiativer er lanceret af den private sektor, f.eks. af det verdensomspændende økonomiske forum (World Economic Forum) og erhvervslivets globale dialog om e-handel (Global Business Dialogue on e-Commerce).

EU's vision for informationssamfundet, som den kommer til udtryk i det omfattende sæt af strategier, der er udviklet i løbet af det sidste årti, har vakt opmærksomhed verden over. På topmødet i Lissabon i 2000 satte Det Europæiske Råd sig som mål at udvikle en videnbaseret økonomi. Dette er ikke gået ubemærket hen. De fleste lande er i færd med at revurdere deres økonomiske og socialpolitiske strategier og har udtrykt interesse i EU's fremgangsmåde, især med hensyn til eEurope, det nye regelsæt for elektronisk kommunikation, politikken for forskning og teknologisk udvikling og EU's politik på det sociale og økonomiske område, på uddannelses- og kulturområdet samt inden for handel og udvikling.

Under forberedelserne til topmødet har mange lande udtrykt forventning om, at EU vil spille en vigtig rolle, bl.a. ved at give indblik i sin politik for informationssamfundet, dele sine erfaringer og ved at bistå udviklingslande og nye vækstøkonomier på dette område. EU bør reagere positivt på disse forventninger og tilbyde at dele sine strategier med andre og samtidig lære af sine partners erfaringer verden over.

---

¹ Resolution 56/183, vedtaget af FN's Generalforsamling i januar 2002

Formålet med denne meddelelse er at:

- klarlægge baggrunden ved at gennemgå hovedmålene for verdenstopmødet og udpege de centrale spørgsmål for EU, således at EU kan fastlægge en holdning
- koordinere EU's bidrag og holdninger under forberedelsesprocessen og på topmødet
- foreslå retningslinjer for Rådet og Europa-Parlamentet for udarbejdelsen af konklusioner, der kan danne grundlag for EU's holdning ved forhandlingerne om verdenstopmødets erklæring og handlingsplan.

2. FORBEREDELSENE TIL VERDENSTOPMØDET OM INFORMATIONSSAMFUNDET - WSIS

Topmødet har sit udspring i en resolution², der blev vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) i 1998, og som siden er blevet støttet af en resolution³ i FN's Generalforsamling i januar 2002. Sidstnævnte resolution opfordrer alle relevante FN-instanser og mellemstatslige organisationer, herunder internationale og regionale organisationer, såvel som ikke-statslige organisationer, civilsamfundet og den private sektor til at deltage aktivt i og bidrage effektivt til topmødet og forberedelserne hertil. Topmødet vil blive afviklet i to faser: den første i Genève i december 2003 med den schweiziske regering som vært, og den anden, som organiseres i Tunis i november 2005 af den tunesiske regering. Nærværende meddelelse er koncentreret om forberedelserne til den første fase, dvs. topmødet i Genève.

Som sædvanligt ved FN-topmøder omfatter forberedelsesprocessen en fase med regionale konferencer på alle kontinenter og møder i en række forberedende udvalg. Der er afholdt fire regionale konferencer (Bamako, Bukarest, Tokyo, Punta Cana), der hver har vedtaget en erklæring om det pågældende kontinents vigtigste politiske interesser og mål vedrørende informationssamfundet. Kommissionen har ydet finansiell støtte til de regionale konferencer i Bamako og Punta Cana, for henholdsvis afrikanske og latinamerikanske lande, for at bistå disse regioner i deres forberedelsesforanstaltninger. De regionale konferencer har leveret input til de forberedende udvalg.

Møderne i de forberedende udvalg er vigtige, for dér finder væsentlige drøftelser om topmødeforberedelserne sted mellem de forskellige parter: myndighederne, den private sektor, civilsamfundet. De første to forberedende møder blev afholdt i juli 2002 og februar 2003, og det tredje og sidste møde er planlagt til september 2003. I den sidste del af forberedelsesfasen vil der især blive lagt vægt på at forhandle en politisk erklæring og en handlingsplan, som skal godkendes og vedtages af stats- og regeringscheferne på topmødet i Genève den 10.-12. december 2003.

Forberedelsesprocessen er ganske kompleks, ikke kun på grund af det brede udvalg af emner, der falder ind under begrebet "informationssamfundet", men også på grund af de mange forskellige interesser blandt de parter, der deltager i processen - regeringer, den private sektor, civilsamfundet og internationale organisationer. Dertil kommer, at civilsamfundets og den private sektors deltagelse har skabt proceduremæssige problemer, da reglerne i FN-systemet for disse parter deltagelse stadig er under udvikling.

---

² Resolution 73 vedtaget på ITU's "Plenipotentiary Conference", i Minneapolis, 1998.

³ Resolution 56/183, vedtaget af FN's Generalforsamling i januar 2002.

Informationssamfundets udvikling giver anledning til bekymring i visse dele af verden. De kulturelle og sociale virkninger, navnlig hvad angår adgang til information og åbenhed i de politiske processer samt den omstændighed, at minoriteter og den politiske opposition styrkes, bekymrer nogle regeringer. Desuden mener visse udviklingslande, at den bagvedliggende økonomiske model favoriserer industrialiserede økonomier, og de har til hensigt at koble indførelsen af økonomisk åbenhed på dette område sammen med forhandling af handelsaftaler.

3. INFORMATIONSSAMFUNDETS UDFORDRINGER OG EU'S STRATEGI

Dette kapitel skitserer de udfordringer, som informationssamfundet rejser. Udfordringerne vedrører både industrialiserede lande og udviklingslande samt karakteren og kvaliteten af forbindelserne mellem disse lande. På denne baggrund gøres der kort rede for EU's strategi og erfaringer som baggrund for de foreslåede EU-holdninger.

3.1. Udfordringerne for topmødet

Informationssamfundet bliver til virkelighed for flere og flere mennesker - det er der mange konkrete eksempler på i dagligdagen. Men forandringerne drejer sig ikke kun om teknologi: de er vidtgående og globale og indebærer nye kommunikationsmåder, nye økonomiske og sociale strukturer og nye former for samfundsforvaltning. Økonomien bliver i stigende grad videnbaseret. Ligesom enhver udviklingsproces er informationssamfundets fremvækst resultatet af en række forskellige kræfter, hvis potentiale enten kan udnyttes eller forspildes.

Udfordringerne består i at udvikle en fælles vision for informationssamfundet og en fælles forståelse både af individets og nationernes rolle heri og af de forvaltningsstrukturer, der vil vokse frem. Det er derfor nødvendigt at drøfte en række spørgsmål, der har fået en ekstra dimension med informationssamfundets udbredelse.

Samtidig hæmmes informationssamfundets udvikling stadig af tekniske og lovgivningsmæssige hindringer og andre barrierer, som må ryddes af vejen, for at vi kan udnytte informationssamfundets potentiale fuldt ud. Dog må der opretholdes et rimeligt retsgrundlag, der tilgodeser informationssamfundets og borgernes behov. Det stadig mere verdensomspændende informationssamfund rejser også spørgsmål, der som følge af deres grænseoverskridende karakter er af interesse for lande i hele verden, f.eks. spørgsmål om sikkerhed og global samfundsforvaltning.

IT-kløften bliver et centralt emne for topmødet. Informations- og kommunikationsteknologiernes (IKT) udbredelse indebærer både udfordringer og løfter for den sociale og økonomiske udvikling. Ingen steder er dette mere tydeligt end i verdens fattigste lande. IKT byder på et væld af muligheder for at mindske sociale og økonomiske uligheder og støtte en holdbar opbygning af lokal velstand og dermed medvirke til at nå de bredere udviklingsmål. Men hvis informationssamfundets udvikling ikke styres i den rigtige retning, kan det ende med, at de fattige og mindre gunstigt stillede dele af befolkningen marginaliseres yderligere. Således tilføjes der en IT-dimension til de eksisterende kløfter, og disse kløfter udvides i og mellem udviklingslande såvel som i industrilande.

3.2. EU's strategi

På topmødet i Lissabon bekræftede EU's stats- og regeringschefer, at informationssamfundet er en af dets politiske topprioriteter, og Det Europæiske Råd udtrykte klart sit mål: at EU skal blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en

økonomi, der kan skabe en bæredygtig økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed. Det resulterende sæt politikker og tiltag udgør en rigdom af erfaringer, som EU er rede til at dele.

EU lancerede **eEurope-initiativet** i 2000 som hoveddrivkraften i indsatsen for at nå Lissabon-målene⁴. Målet for dette initiativ var ambitiøst: at få alle borgere, skoler og virksomheder på nettet og at udnytte den nye økonomis potentiale for vækst, beskæftigelse og social integration. Den nyligt vedtagne handlingsplan, eEurope 2005 (der blev godkendt på Sevilla-topmødet i 2002, og som omfatter perioden 2003-5) går endnu et skridt videre mod udvikling og udnyttelse af en infrastruktur i verdensklasse, som grundlag for moderniserede offentlige serviceydelser. Handlingsplanen fokuserer på at udnytte informations- og kommunikationsteknologi til at gøre de offentlige serviceydelser mere produktive og tilgængelige, skabe gunstige vilkår for e-business og etablere bredbåndsgang til internettet, også i yderregioner og tyndt befolkede områder. Den støtter en multiplatformsstrategi, der går ud på at anvende alle eksisterende platforme (f.eks. pc'er, mobiltelefoner, digital-tv) for at øge mulighederne for adgang til informationssamfundet.

Disse tiltag styrkes af det **nye regelsæt** for elektronisk kommunikation⁵, der vil medføre fordele for forbrugere, virksomheder og andre berørte parter ved at sikre konkurrencevilkår på markedet for elektroniske kommunikationstjenester, stimulere investeringer og innovation, skabe mulighed for prissænkninger og øge forbrugernes valgmuligheder. Det nye regelsæt vil sætte fart i overgangen til en videnbaseret økonomi, idet det skaber klare og stabile regler og øget sikkerhed for investorerne. Desuden sigter EU mod at øge **investeringerne i forskning og udvikling** samt teknologisk innovation til 3% af BNP inden 2010⁶. Ud over disse nye virkemidler er et bredt udvalg af eksisterende EF-politikker og -tiltag relevante her, idet de bidrager til udvikling af den europæiske model for informationssamfundet. Det drejer sig bl.a. om tiltag inden for ophavsret, e-business, databeskyttelse og aktindsigt.

Adskillige af EU's partnere har vist interesse for EU's-strategi⁷. En del har anvendt eEurope-initiativet som referencegrundlag for udviklingen af deres egne tiltag. Der er iværksat dialoger om politik og retsgrundlag mellem EU og dets partnere, og i naturlig forlængelse heraf gennemføres der samarbejdsprogrammer. Dette er tilfældet med EU's partnere i Asien⁸, Latinamerika⁹ og Middelhavsområdet¹⁰.

Disse samarbejdsprogrammer omfatter demonstrationsprojekter inden for uddannelse, sundhed, lokal samfundsforvaltning og - mere generelt - "inddragelse i informationssamfundet". Supplerende initiativer har til formål at styrke forsknings- og interessegruppen mellem EU og dets partnere. De erfaringer, EU har høstet af samarbejdet med de nye vækstøkonomier, kunne udbygges i dialogen med de lande, der har underskrevet Cotonou-aftalen, således som anbefalet af EU-AVS-rådet.

---

⁴ http://www.europa.eu.int/information_society/eeurope/index_en.htm

⁵ http://www.europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/index_en.htm

⁶ Kommissionens meddelelse "Investering i forskning: en handlingsplan for Europa", KOM(2003) 226, april 2003

⁷ For eksempel har tiltrædelseslandene vedtaget handlingsplanen eEurope+, der er inspireret af eEurope, og de nordeuropæiske lande har udviklet en tilsvarende strategi. Også Sydøstasien og nye vækstøkonomier som Brasilien, Mexico og Marokko har vedtaget e-strategier.

⁸ ASIA IT&C har arbejdet sammen med udviklingslande i Asien siden 1999 og har ydet støtte på områder såsom landbrug, undervisning, sundhed, transport, turisme og e-handel.

⁹ "@LIS" (Alliance for the Information Society), lanceret i 2002 i Sevilla.

¹⁰ "Nye tilgange til telekommunikationspolitikken" og et program for udvikling af informationssamfundet (EUMEDIS)

4. EU'S HOVEDMÅLSÆTNINGER FOR DEN POLITISKE ERKLÆRING FRA WSIS SAMT HANDLINGSPLANEN

Den 21. marts 2003 blev der offentliggjort et udkast til den politiske erklæring og handlingsplanen, der skal godkendes af topmødet. Der er endnu lang vej til den endelige udgave, og dokumenterne vil blive omarbejdet yderligere på et mellemstatsligt redaktionsmøde i juli 2003. Imidlertid er der skabt formel enighed om strukturen i dokumenterne i løbet af forberedelsesprocessen, og det er denne struktur, der danner grundlag for nærværende meddelelse.

Den politiske erklæring og handlingsplanen har samme struktur, hvilket medfører en vis overlappning mellem de to tekster. Af hensyn til klarheden behandles de to dokumenter samtidigt i dette kapitel. Forslag vedrørende EU's holdning formuleres særskilt, og hvor det er relevant, fremsættes der forslag til handlingsplanen.

4.1. Generelle overvejelser om erklæringen og handlingsplanen

4.1.1. Mål og vision for den politiske erklæring

Ifølge EU bør den politiske erklæring sigte mod at:

- udforme en fælles vision, der kan danne et solidt grundlag for at opstille passende rammer på verdensplan og skabe et referencegrundlag for regionale og nationale politikker og tiltag
- formulere nøgleprincipper, der kan danne grundlag for enighed om de vigtigste spørgsmål, som det globale informationssamfund rejser
- udsende et politisk budskab, der opfordrer alle - lande såvel som enkelte individer - til at gribe den chance, som informationssamfundet byder på.

Endvidere må udviklingen af et åbent, integrerende, holdbart og fredeligt informationssamfund bygge på et sæt centrale principper, der er grundlæggende for et demokratisk samfund. Disse principper har ikke haft nogen fremtrædende plads i debatterne om informationssamfundet. Ikke desto mindre er det EU's holdning, at man i overensstemmelse med EU's grundlæggende akter¹¹ højtideligt må opretholde og udbygge følgende principper i informationssamfundet:

- Menings- og ytringsfrihed i overensstemmelse med FN's menneskerettighedserklæring.
- Retten til adgang til information er en af grundpillerne i et frit og retfærdigt samfund. Almen videregivelse og formidling af information og viden er nøglen til gensidig forståelse af værdier i verden og til en fredelig, holdbar samfundsudvikling. Samtidig må der tages behørigt hensyn til ejendomsretten, herunder intellektuel ejendomsret.
- Retten til uddannelse, der bl.a. er grundfæstet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder samt andre instrumenter, og som er altafgørende for at udrydde fattigdom og alle former for diskrimination. I informationssamfundet må der ydes en særlig indsats for at fremme IT-færdigheder.

¹¹ EU-traktaten og Europarådets charter om grundlæggende rettigheder

- Fremme og bevarelse af kulturel mangfoldighed, således som grundfæstet i Unescos erklæring om kulturel mangfoldighed¹² og defineret som ytringsfrihed, mediepluralisme og adgang for alle kulturer til ytrings- og formidlingskanaler samt nødvendigheden af kontakt mellem forskellige kulturer.
- Fremme af fred og menneskelig værdighed gennem anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi og navnlig gennem en forpligtelse til at opbygge et bedre demokrati baseret på større åbenhed, øget deltagelse og god forvaltningsskik på nationalt og lokalt plan; opretholdelse af individets rettigheder, navnlig hvad angår kompetenceudvikling, databeskyttelse og sikkerhed.
- Udvikling af et informationssamfund med en etisk dimension, dvs. med en internetverden, der er underlagt universelle etiske normer, såsom sandhed, retfærdighed, solidaritet og fælles ansvar.

4.1.2. *Handlingsplanens mål og kendetegn*

Formålet med handlingsplanen er at gennemføre den fælles vision om og forståelse af informationssamfundet, således som fastlagt i den politiske erklæring. Efter EU's mening bør den derfor:

- udpege indsatsområder med henblik på at gøre den politiske erklæring til virkelighed
- udpege konkrete mål, således at IKT-potentialet kan udnyttes til at skabe en holdbar økonomisk og social udvikling, især hvad angår bekæmpelse af fattigdom og analfabetisme i hele verden samt støtte til realisering af FN's Millennium-erklæring
- udgøre et fælles referencegrundlag alle parter bidrag og således danne en fælles ramme for tiltag, der er sammenhængende og styrker hinanden
- indeholde tydelige anvisninger om opfølgning, overvågningsprocedurer og metoder.

På denne baggrund mener EU, at der handlingsplanen bør udarbejdes efter følgende retningslinjer:

- Handlingsplanen bør koncentreres om et begrænset antal centrale politiske prioriteter og afspejle en klar verdensdækkende enighed, for at den kan mobilisere politisk støtte og nå en kritisk masse, for så vidt angår tiltag. Disse prioriteter bør integreres i politikker og programmer både på nationalt og internationalt plan.
- Til dette formål bør man drage fordel af den mængde resultater og erfaringer, der er til rådighed. Handlingsplanen må derfor udtrykkeligt bygge på resultaterne af eksisterende erfaringer og viden og skabe grundlag for systematisk brug af erfaringer og udveksling af knowhow.
- En central forudsætning for, at handlingsplanen kan blive til virkelighed, er at alle parter - regeringer, civilsamfundet og den private sektor - mobiliseres effektivt, og at der er en metode, som gør at alle de forskellige deltagere kan yde effektive bidrag. Med andre ord,

---

¹² vedtaget i november 2001.

det er nødvendigt med fælles mål og et fælles udgangspunkt for at sikre, at de forskellige parter initiativer hænger sammen og styrker hinanden.

- Der er brug for klare anvisninger på, hvordan forpligtelserne følges op, i form af en tidsplan for tiltagene og et grundlag for evaluering af topmøderesultaterne fremover. Desuden viser erfaringerne fra EU, at det er strategisk vigtigt, at man i så vid udstrækning som muligt anvender harmoniserede indikatorer og fælles målemetoder ved vurderingen af fremskridtene og i benchmarkingsammenligninger mellem lande og regioner.

4.2. De nøgleprincipper, der er fastlagt i forberedelsesprocessen

I løbet af forberedelsesfasen er man enedes om en række principper, som både den politiske erklæring og handlingsplanen skal bygge på. Dette afsnit indeholder en kort beskrivelse af disse principper samt forslag til, hvordan EU skal forholde sig hertil.

4.2.1. Stimulerede vilkår, udvikling af infrastruktur og adgang, udryddelse af hindringer

I EU's politikker hænger disse spørgsmål nøje sammen, og de behandles som led i eEurope-initiativet. Det drejer sig især om behovet for retlige og lovgivningsmæssige rammer, der stimulerer investeringer, fremmer indførelsen af elektroniske kommunikationstjenester blandt befolkningen som helhed, fremmer åbenhed og interoperabilitet og skaber stimulerende vilkår for udvikling af informationsinfrastruktur og -tjenester gennem en hensigtsmæssig politik for forskning og innovation.

Stimulerende vilkår omfatter også tiltag, der har en igangsættende virkning på udviklingen af nye tjenester og applikationer. Dette kan give anledning til innovative partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor.

Udfordringen består i at kombinere mobiliseringen af markedskræfterne med den nødvendige ledende rolle, som regeringerne må spille med hensyn til at skabe passende rammer og incitamenter, samt når det gælder solidaritetsmekanismen. Det vil gavne udviklingslandene, hvis de etablerer passende lovgivningsmæssige og politiske rammer, bl.a. på områder, der berører forbrugerne. Forbrugernes tillid til og tro på kommunikationstjenester er en forudsætning for, at udviklingslandene kan integreres i det internationale IKT-marked. Gennem øget handel og øgede private - lokale eller udenlandske - investeringer skabes der bedre og billigere adgang til informationsteknologi og kommunikation. Endvidere bør landene tilskyndes til at tiltræde ITA-aftalen om informationsteknologiprodukter og til at liberalisere deres markeder for basistelektjenester og indføre konkurrencefremmende foranstaltninger.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Udvikling af regionale og nationale e-strategier bør være et nøgleelement i den politiske erklæring fra WSIS.

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Handlingsplanen bør fremme udvikling og indførelse af pålidelige, gennemsikkelige og ikke-diskriminerende retlige og lovgivningsmæssige rammer for elektronisk kommunikation
- Der bør ydes teknisk bistand til e-strategier og til etablering af passende lovrammer

- I forbindelse med Doha-udviklingsdagsordenen (DDA) bør landene tilskyndes til at tiltræde ITA-aftalen om informationsteknologiprodukter og til at liberalisere deres markeder for basistelejtjenester og indføre konkurrencefremmende foranstaltninger.

4.2.2. Regeringernes, civilsamfundets og den private sektors rolle

Udbredelsen af informationssamfundet over hele verden vil kun blive en succes, hvis det lykkes at inddrage og engagere alle berørte parter. Dette har EU gjort, da det udformede sine egne politikker. Derfor har EU stået fast på, at den private sektor og civilsamfundet skulle inddrages fuldt ud i forberedelserne til selve topmødet. Handlingsplanen i særdeleshed bør afspejle denne fremgangsmåde og således omfatte en kombination af tiltag fra det offentlige, herunder tiltag i internationale offentlige organisationers regi, og partnerskaber mellem de forskellige sektorer.

Informationssamfundets udbredelse afhænger i vid udstrækning af, hvordan de lokale myndigheder udfylder deres rolle som den første kontaktflade mellem borgerne og det offentlige. Verdenstopmødet bør anerkende, at de lokale myndigheder således spiller en altafgørende rolle og bør derfor tildele dem en specifik plads i handlingsplanen.

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Det skal sikres, at alle berørte parter kan deltage direkte i forhandlingerne om handlingsplanen og indgå klare forpligtelser i opfølgingsprocessen.
- Initiativer fra parterne bør støttes, f.eks. "byernes topmøde", der vil blive afholdt i Lyon (Frankrig) den 4.-5. december.

4.2.3. Kompetenceudvikling

Hvad angår kompetenceudvikling, vil EU særlig fremhæve to mål for topmødet: **e-læring og e-forvaltning**, idet der samtidig må lægges vægt på at opbygge kompetence gennem fælles forskning og teknologisk udvikling og ved at fremme uddannelses- og mobilitetsforanstaltninger¹³.

En central forudsætning for fremskridt i retning af informationssamfundet er, at den menneskelige kapital udvikles. E-læring letter adgangen til læremidler og -tjenester, såvel som verdensomspændende kommunikation og samarbejde. Det er et effektivt redskab til personlig udvikling, til at udjævne IT-kløften og til at fremme lokalt indhold samt sproglig og kulturel mangfoldighed. E-læring skaber også bedre vilkår for livslang læring, gør det lettere at nå ud til folk uden for den formelle uddannelsesproces og fremme en løbende faglig udvikling. Kombineret med traditionelle pædagogiske metoder kan e-læring støtte udviklingen af kognitive og digitale færdigheder, som er nødvendige for at få adgang til - og gøre brug af - viden både til individuelle og sociale formål. Vid udbredelse af digitale færdigheder udgør sammen med almen adgang til IKT-infrastruktur en afgørende forudsætning for at udjævne IT-kløften.

E-forvaltning bør koncentreres om at tilbyde mere effektive serviceydelser og bedre forvaltning af økonomiske, menneskelige og offentlige ressourcer og varer på alle niveauer i

---

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1513/2002/EF af 27. juni 2002 om Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002-2006)

det offentlige, især på lokalt plan. I denne forbindelse er nøgleordene bæredygtighed, deltagelse, interoperabilitet, øget effektivitet og åbenhed. Borgerne og virksomhederne skal stå i centrum, når der udformes online-serviceydelser, der er let tilgængelige for alle.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Der skal ydes en bred politisk støtte til “investering i mennesker”, der kan bane vej for et verdensomspændende samarbejde på dette område
- Både kvinder og unge mennesker skal i højere grad tilskyndes til at deltage i processen
- IKT skal udnyttes til at integrere og styrke minoriteter og mindre gunstigt stillede befolkningsgrupper.

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Der skal lanceres et verdensomspændende samarbejdsinitiativ inden for e-forvaltning og e-læring.

4.2.4. Tillidsskabende og sikkerhedsfremmende tiltag

Sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred, beskyttelse af ejendom og generel styring af sektoren er alle nødvendige forudsætninger for at vinde befolkningens tillid til informationsindsamlingen. Der må navnlig tages hensyn til forbrugernes bekymringer over brud på privatlivets fred, unfair og ulovlige kommercielle fremgangsmåder samt ulovligt og skadeligt indhold og beskyttelse af mindreårige. Piratkopiering via nettet er også et emne, der vækker bekymring blandt både virksomheder og forbrugere. Netsikkerhed har vist sig at være en af de mest kritiske faktorer, når det gælder fortsat vækst i e-handel og brugen af nye teknologier generelt. Derfor må der gøres en større indsats for at øge pålideligheden i de systemer og applikationer, der opbevarer og transmitterer data.

I en global netsikkerhedskultur er det vigtigt skabe den rette balance mellem tiltag for at øge sikkerheden og hensynet til data- og privatlivsbeskyttelse, og desuden må man undgå at skabe nye handelshindringer. Samtidig er det målet at gøre internetverdenen til et “område med frihed, sikkerhed og retfærdighed”. I den forbindelse må negative virkninger af den digitale revolution på ligestillingen mellem kønnene - såsom IKT- og mediebaseret vold mod kvinder, herunder kriminel misbrug af IKT til seksuel chikane, seksuel udnyttelse og menneskehandel - undgås og bekæmpes med alle midler.

Kommunikationsnettene er verdensdækkende, og sikkerhedsproblemerne fremhæver behovet for både tættere internationalt samarbejde og en fælles strategi. Selv om mange initiativer må tilpasses de lokale forhold, er det klart, at internationalt samarbejde bør være mere udbredt.

For at opnå en generel forbedring af sikkerheden i net- og informationssystemerne i EU har Kommissionen for nylig stillet forslag om at oprette et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed, der skal fungere som ekspertisecenter i spørgsmål om internetsikkerhed. Eventuelt kunne man anvende denne model i forbindelse med andre initiativer rundt om i verden og derved styrke det internationale samarbejde.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Der skal skabes den rette balance mellem sikkerhedsmålsætninger, tillid, databeskyttelse og hensynet til privatlivets fred
- Det er vigtigt at undgå, at der skabes yderligere handelshindringer, og sektoren må ikke pålægges urimelige byrder

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Alle lande skal opfordres til at etablere et centralt organ for sikkerhedsspørgsmål og til at udvikle et åbent samarbejdsnet mellem disse organer.

4.2.5. IKT-applikationer i udviklingspolitikken

EU vil støtte og anvende informations- og kommunikationsteknologi, ikke som en prioriteret sektor, men snarere som et redskab til at nå målene inden for fokusområder og tværgående temaer i EU's nye udviklingspolitik. Informations- og kommunikationsteknologi skal ikke ses isoleret, men som et led i en overordnet udviklingsstrategi og politisk dialog med modtagerlandene¹⁴. At inddrage alle i informationsfundet er en væsentlig udfordring i den igangværende forandringsproces, som informationsrevolutionen har medført. Der er brug for tiltag, der sigter mod større samhørighed i informationsfundet og behandler aspekter såsom adgang og deltagelse for alle, kønsspørgsmål, brug af IKT i hverdagen, arbejde, uddannelse og e-sundhed. For eksempel vil applikationer inden for e-sundhed kunne bidrage til, at sundhedsvæsenet fungerer mere effektivt, at serviceniveauet forbedres, og at kvaliteten af sundhedsplejen øges.

Informationsfundets værktøjer og hjælpemidler kan medvirke til at nå udviklingsmålene i FN's Millennium-erklæring om at bekæmpe fattigdom og sult, udrydde analfabetisme, reducere spædbørnsdødeligheden, hæve kvinders status, forbedre sundhedstilstanden blandt mødre, bekæmpe sygdom og fremme en bæredygtig udvikling. Med de stiller os også over for en yderligere udfordring i form af den såkaldte IT-kløft, en forøgelse af de økonomiske og sociale skævheder, fordi der ikke er lige nem adgang til disse værktøjer og hjælpemidler for alle.

Som med andre udfordringer på udviklingsområdet ligger beslutningen om at gribe de nye muligheder hos udviklingslandene selv og de direkte berørte parter, navnlig lokalsamfundene. Det er vigtigt at de selv har kontrol over processen. Det internationale samfund kan på sin side spille en aktiv rolle ved at pege på de mulige fordele ved nye politikker og ved at bistå interesserede lande i at udforme passende politikker, der er afstemt efter deres særlige forhold og mål.

---

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen: Informations- og kommunikationsteknologier i udviklingssamarbejdet - Informations- og kommunikationsteknologiernes rolle i EU's udviklingspolitik, KOM(2001) 770 endelig, 14.12.2001

Til dette formål er Kommissionen i færd med at gennemføre et specifikt pilotprojekt om udvikling af kapacitet inden for informations- og kommunikationsteknologi i udviklingslandene, i samarbejde med andre større internationale institutioner, såsom FN-ITU og Verdensbankgruppen. Denne indsats for at opbygge kapacitet i udviklingslandene er iværksat af Europa-Parlamentet¹⁵ og vil bidrage til udformning af bedre IKT-politikker, der i højere grad styres nationalt, navnlig i de mindst udviklede lande.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Informations- og kommunikationsteknologiernes potentiale for at bidrage til at nå udviklingsmålene i FN's Millennium-erklæring skal anerkendes.

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Der bør iværksættes et globalt initiativ vedrørende e-sundhed.
- Der bør iværksættes et globalt tiltag med det formål at gøre brug af informations- og kommunikationsteknologi for at nå udviklingsmålene i FN's Millennium-erklæring, navnlig ved at integrere IKT i udviklingsbistanden.
- Handlingsplanen skal støtte gennemførelse og integration af pilotinitiativer vedrørende opbygning af IKT-kapacitet i udviklingslandene i samarbejde med FN-ITU og andre internationale institutioner.

4.2.6. Fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed

Det fremspirende globale netforbundne vidensamfund kommer til at spille en central rolle, når der skal opbygges en global samarbejdskultur, der omfatter et væld af forskellige, men samarbejdende kulturer - og som omdanner truslen om kulturel splittelse til et aktiv i form af kulturel mangfoldighed.

Et informationssamfund for alle, der bygger på princippet om at bevare og styrke forskellige kulturelle udtryksformer, fremmer gensidig forståelse og respekt. Informations- og kommunikationsteknologi og medierne som helhed kan og bør stimulere sproglig og kulturel mangfoldighed ved at gøre det lettere at frembringe, distribuere, formidle og få adgang til lokalt indhold. IKT kan også styrke regeringernes kapacitet til at udvikle aktive politikker til dette formål. I den henseende er produktion og formidling af relevant lokalt indhold på brugerens modersmål af afgørende betydning.

Globaliseringsprocessen, der fremmes af den hurtige udvikling inden for IKT, udgør ganske vist en udfordring for den kulturelle mangfoldighed, men den skaber samtidig forudsætninger for en fornyet dialog mellem de forskellige kulturer, der fremmer viden og gensidig forståelse og bidrager til fred og stabilitet. I den forbindelse glæder EU sig over Unescos vedtagelse af verdenserklæringen om kulturel mangfoldighed i november 2001, og EU støtter gennemførelsen af Unescos handlingsplan, herunder punktet vedrørende et internationalt instrument for kulturel mangfoldighed.

EU arbejder for at engagere forskellige parter i at udvikle flersprogede applikationer til en rimelig pris - applikationer, der forbedrer livskvaliteten generelt, især på nøgleområder som

---

¹⁵ Budgetpost B7-623 i budgetårene 2003 og 2003.

uddannelse og sundhed, både globalt og på lokalsamfundsplan¹⁶. Fremme af kulturel mangfoldighed og identitet, herunder produktion af varieret informationsindhold og digitalisering af uddannelses-, videnskabs- og kulturarven er et vigtigt mål i udviklingen af informationssamfundet. Forskningen i de sociale og kulturelle virkninger af informations- og kommunikationsteknologi bør videreføres.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Kulturel og sproglig mangfoldighed bør prioriteres højt, og man bør fremme produktion og formidling af samt adgang til lokalt indhold.

4.3. EU's prioriteter ud over de nøgleprincipper, der er fastlagt i forberedelsesprocessen

Emnerne i dette kapitel er også nævnt i den politiske erklæring og handlingsplanen. Imidlertid vil EU gerne understrege deres betydning ved at fremhæve dem som yderligere prioriteter, der fortjener særlig opmærksomhed.

4.3.1. Sund forvaltning af informationssamfundet

EU har altid understreget, at der er brug for en global strategi for informationssamfundet, der omfatter og inddrager alle parter. I den forbindelse er stimulerende vilkår, baseret på fuld deltagelse fra den private sektor og civilsamfundet, altafgørende. Vi må stræbe efter at fremme iværksætterånden ved at skabe passende retlige og lovgivningsmæssige rammer samt tilskynde borgerne til at tage informationssamfundet til sig.

Det stadig mere globale informationssamfund rejser mange spørgsmål, der på grund af deres grænseoverskridende karakter er af interesse for lande verden over, f.eks. spørgsmål om sikkerhed, databeskyttelse, intellektuel ejendomsret, beskyttelse af privatlivets fred og forvaltning af internettet. Desuden er der spørgsmål om det globale solidariske samarbejde: multilaterale organisationers aktiviteter, øget samspil mellem offentlige donorer, øget vægt på IKT i udviklingspolitikkerne. Nogle af disse spørgsmål er allerede blevet drøftet på globalt plan, mens andre venter på at blive taget op.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Det må slås fast, at udviklingen af informationssamfundet skal være en integrerende proces, baseret på fuld deltagelse fra alle lande. Processen skal også være åben for deltagelse fra den private sektor og civilsamfundet. Dette skal afspejles i informationssamfundets internationale styrende organer, herunder organer for forvaltning af internettet.

4.3.2. Stimulering af den økonomiske vækst

Kommunikationssektorens betydning ligger i dens rolle som drivkraft for vækst og i dens indvirkning på alle andre sektorer af økonomien. EU har behandlet dette emne for nylig og planlægger diverse foranstaltninger for at sikre en sund vækst i sektoren¹⁷.

¹⁶ Bl.a. som led i eContent-initiativet

¹⁷ Meddelelse fra Kommissionen: Elektronisk kommunikation: Vejen til videnøkonomien KOM(2003) 65 endelig, 11.2.2003

Det er vigtigt, at virksomhederne, især små og mellemstore virksomheder (SMV), omstrukturerer deres processer for at integrere informations- og kommunikationsteknologi, og offentlige politikker bør støtte denne proces. Brugen af digitale teknologier kan – såfremt den ledsages af nye måder at organisere arbejdet på og tilstrækkelig uddannelse af medarbejderne - styrke virksomhedernes rolle, når det drejer sig om at fremme iværksætterånden, akkumulere viden, opkvalificere arbejdskraften og derved øge produktiviteten og indtægterne og skabe nye job samt forbedre kvaliteten af arbejdslivet. Som incitament til at indføre IKT kan regeringerne støtte indførelsen af e-business, navnlig ved at fastlægge regler og ved selv at anvende e-business i deres kontakt med erhvervslivet.

I hvor høj grad der skabes ny viden afhænger meget af vilkårene for beskyttelse af intellektuel ejendomsret, herunder til ejendom i digitalt format. Virksomhederne må have incitamenter til at investere i nye produkter og tjenester, og de må vide, at de nyder tilstrækkelig beskyttelse, f.eks. mod piratkopiering og forfalskning. Samtidig er det vigtigt at lovgivningen tillader rimelige undtagelser fra disse rettigheder, så det er muligt at udbrede beskyttede værker under hensyntagen til almenhedens interesser.

Forslag til EU-holdning angående erklæringen:

- Der skal sendes et klart budskab til den private sektor om, at kommunikationssektoren og særlig brugen af IKT fortsat er en vigtig drivkraft for økonomisk vækst
- Iværksætterånden skal fremmes som den grundlæggende drivkraft for udbredelse af IKT på alle niveauer i samfundet.

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Der skal ydes støtte til etablering af passende rammer for e-handel, og regeringerne skal tilskyndes til at bruge elektroniske transaktioner ved offentlige indkøb.

4.3.3. Fremme af forskning, udvikling og innovation

Forskning og uddannelse har historisk været nøglefaktorer, der driver samfundets udvikling fremad. Et af de vigtigste redskaber er fælles forskning og teknologisk udvikling gennem det sjette rammeprogram for FTU, der omfatter væsentlige foranstaltninger for at opbygge forskningskapacitet gennem international forskermobilitet og forskeruddannelse. Desuden er F&U og innovation strategiske områder, når det gælder udvikling af nye produkter og applikationer, herunder af lokal betydning, som er nøglen til en effektiv udbredelse blandt brugerne. Aktiviteterne kan bl.a. gå ud på at støtte brugen af åben software og interoperable platforme.

Set ud fra dette synspunkt har de netværk og netværkstjenester (f.eks. "Grids"), der er vokset frem i den senere tid, vist sig at være et af de mest effektive midler til formidling af information og viden og deraf følgende gensidig inspiration. Et globalt initiativ vil øge samspilsvirkningerne af inter-netværksbaseret samarbejde, når det gælder frembringelse, udbud og formidling af information, særlig i forbindelse med den igangværende sammenkobling af de nationale forsknings- og uddannelsesnet. EU kan trække på en solid erfaring på dette område, navnlig fra Geant-nettet og dets udvidelse til udviklingsregioner i kraft af samarbejdsprogrammer (EUMEDIS, @LIS).

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- Der skal ydes støtte til øget samarbejde om forskning og udvikling, samt innovation og forskeruddannelse.
- Der skal udvikles et verdensdækkende forsknings- og uddannelsesnet på grundlag af erfaringerne med Geant.

4.4. Strategier, programmer og metoder til gennemførelse af handlingsplanen

Udkastet til handlingsplanen skitserer en række metoder og midler til gennemførelse af planen, der giver anledning til følgende bemærkninger.

4.4.1. Dialog og partnerskab i centrum af processen

Topmødet er en lejlighed til at give dialoger og (FTU-)partnerskaber på området en ny impuls og til at indlede nye former for samarbejde og gennemførelse, idet man udnytter civilsamfundets og den private sektors deltagelse i processen. Handlingsplanen vil netop blive en kombination af offentlige tiltag, herunder tiltag i internationale offentlige organisationer, og partnerskaber, der organiseres på pragmatisk vis mellem de forskellige grupper af interesserede parter. Udfordringen består i at kombinere mobiliseringen af markeds kræfterne med den nødvendige ledende rolle, som regeringerne må spille med hensyn til at skabe passende rammer og incitamenter, samt når det gælder solidaritetsmekanismen. I denne forbindelse er et centralt sæt af foranstaltninger rettet mod at fremme globale e-strategier, der har til formål at skabe stimulerende vilkår og passende rammer for alle sådanne tiltag.

Den private sektor bør involveres gennem partnerskaber med andre deltagere. Sektoren kunne også overveje at udvikle nye markeder som en investering og forpligte sig til at levere IKT-produkter og -tjenesteydelser på særligt fordelagtige vilkår til bestemte kategorier af brugere, navnlig nonprofitorganisationer, der er direkte engageret i fattigdomsbekæmpelse.

Tilsvarende vil samspillet med civilsamfundet styrke evnen til kollektiv frembringelse af viden og knowhow. Dette resultat kan opnås ved at etablere netværk mellem interesserede parter inden for de forskellige områder og ved at mobilisere ressourcer, navnlig blandt de lokale myndigheder, lokale iværksættere og ikke-statslige organisationer. Tiltagene kan omfatte lokalsamfundsudvikling og "internetvolontør"programmer og -aktiviteter.

4.4.2. Omdirigering af indsatsen i retning af WSIS-målene

En lovende fremgangsmåde er at udvide succesrige lokale IKT-projekter, der vedrører højt prioriterede applikationer såsom sundheds- og uddannelsesprogrammer, idet der bygges videre på de eksisterende erfaringer. Der kunne iværksættes passende mekanismer til at ledsage processen for 1) at lette udvidelsen af projekter, 2) at støtte iværksættelse af et begrænset antal identiske pilotprojekter og 3) at forberede indførelsen af bredere programmer på grundlag af pilotprojekternes succes.

Endvidere bør man fremme akkumulering af viden ved systematisk at etablere netværk mellem græsrodsinitiativer og ved at oprette websteder. Dette vil gøre det lettere at udveksle information og erfaringer, formidle god praksis og skabe synergi- og "peering"-virkninger i stor skala.

Internationale F&U-programmer kunne også rette søgelyset mod markeder med lav købekraft og undersøge, hvilke teknologier og innovative markedsførings- og distributionsmekanismer, der er egnede til disse markeder. Hovedformålet er at omdirigere en del af F&U-indsatsen og give udviklingslandene mulighed for at deltage. Projekterne bør bygge på lokale erfaringer og lokal viden, men bør samtidig trække på multinationale selskabers kapacitet.

Endnu en vigtig forudsætning for, at initiativerne bliver en succes, er, at der udvikles en passende overvågnings- og benchmarkingproces for udviklingslande og nye vækstøkonomier, hvor fremskridtene mod veldefinerede mål vurderes ud fra et sæt indikatorer. Indikatorer og jævnlige rapporter kan også danne grundlag for benchmarking og peer review og bidrage til formidling af bedste praksis.

Forslag til EU-holdning angående handlingsplanen:

- IKT-relaterede projekter med succes på lokalt plan bør udvides
- Akkumulering af viden bør fremmes gennem systematisk etablering af netværk
- F&U bør fremmes i forbindelse med udviklingssamarbejdet
- Der bør udvikles passende benchmarking- og overvågningsindikatorer.

4.4.3. Internationalt og regionalt samarbejde

I FN-systemet er der flere forskellige agenturer, der har kompetence, når det gælder informationsområdet. Telekommunikationsspørgsmål behandles af ITU, men også Unesco og WHO beskæftiger sig med informations- og kommunikationsteknologiernes rolle inden for deres respektive kompetenceområder. For nylig har FN oprettet en IKT-taskforce, der mere specifikt skal tage sig af informationsområdet og styrke samspillet mellem aktiviteterne i de forskellige FN-agenturer.

EU og medlemsstaterne deltager i og bidrager til de forskellige aktiviteter i disse organisationer samt i andre multilaterale organisationer, såsom Verdensbanken og OECD. Topmødet vil medføre anmodninger om samarbejde, og EU vil give sin støtte i overensstemmelse med de prioriteter, der er beskrevet i denne meddelelse, baseret på eksisterende finansieringsordninger og aftaler om udviklingsbistand.

På den anden side kan der i økonomisk integrerede områder (f.eks. Mercosur) opstå regionale markeder som resultat af harmonisering af nationale retlige og lovgivningsmæssige rammer og aftaler på tværs af grænserne. Som vi har oplevet det i EU, vil disse integrerede markeder medføre nye investeringsperspektiver, nye fremtrædende virksomheder og forbedrede vilkår for forbrugerne, navnlig som følge af mere effektiv konkurrence.

5. KONKLUSION

På baggrund af input fra Kommissionen, der er blevet koordineret af Rådet og forelagt af EU-formandskabet, har EU allerede ydet et væsentligt bidrag til de drøftelser, der har fundet sted som forberedelse til topmødet. Det er nu vigtigt at sikre, at EU kan fortsætte med at spille en konstruktiv rolle i processen og føre forhandlinger på grundlag af politiske retningslinjer fra Rådet og Europa-Parlamentet.

De nøgleprincipper, som EU bør følge, såvel som de overordnede prioriteter og mål og en række konkrete forslag vedrørende gennemførelsen er beskrevet i nærværende meddelelse. I forberedelsesprocessen bør der fokuseres på følgende mål:

At skabe de rette forudsætninger for informationssamfundet: at vedtage et sæt centrale principper baseret på de grundlæggende menneskerettigheder – at skabe stimulerende vilkår og sørge for kompetenceudvikling ved først og fremmest at investere i mennesker – at bane vej for et informationssamfund, der afspejler vore værdier og principper, såvel som for en passende forvaltning af informationssamfundet.

At udvikle de rette værktøjer: at udtænke og gennemføre e-strategier, herunder passende lovrammer - at sørge for en bred mobilisering af alle berørte parter – at udvikle nøgleapplikationer, særlig inden for e-forvaltning, e-læring, e-sundhed og e-business.

At sikre, at fordelene ved informationssamfundet kommer alle lande og individer til gode: at styrke menneskerettighederne og retsstatsprincipperne, navnlig ytringsfrihed, retten til at kommunikere og adgangsret til information og viden – at nå udviklingsmålene i FN's Millennium-erklæring - at styrke udøvelsen af demokrati og fremme god samfundsforvaltning samt drage fordel af bedre offentlige serviceydelser – at deltage i vigtige økonomiske, videnskabelige og kulturelle udvekslinger – at udnytte IKT til at fremme social udvikling og økonomisk vækst.

Eftersom dagsordenen for topmødet er omfattende og endnu ikke ligger helt fast, er en række specifikke punkter ikke behandlet til bunds. Men når det gælder spørgsmål, der berører EU's politikker og/eller Fællesskabets kompetenceområder, vil de EU-holdninger, der allerede er fastlagt, blive fremført og forsvaret under forhandlingerne, f.eks. på områderne elektronisk handel, databeskyttelse, ulovligt og skadeligt indhold, intellektuel ejendomsret, beskyttelse af mindreårige, bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet, udnyttelse af den offentlige sektors informationer, konkurrenceregler mv. Tilsvarende vil EU fremføre sin holdning i andre fora, navnlig Europarådet og OECD, for at fremme processen.

Rådet og Europa-Parlamentet anmodes om at godkende disse holdninger.

Efter topmødet i Genève i 2003 vil Kommissionen forelægge endnu en meddelelse for at redegøre for resultaterne af topmødet og forberedelserne i den anden fase op til topmødet i Tunis i november 2005. Denne meddelelse vil også indeholde forslag om, hvilke holdninger EU skal indtage ved det andet topmøde.